

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба рисолаи Холматова Хуршеда Айюбҷоновна дар мавзуи «Инъикоси концепти «бойгарӣ» – «қашшшоқӣ» дар системаи фразеологии забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯи ихтисоси 6D0215300 – Забоншиносӣ (6D021302 – Забоншиносии муқоисавӣ – таърихӣ, қиёсӣ ва муқоисавӣ) пешниҳод гардидааст.

Мусаллам аст, ки забоншиносии когнитивӣ (зеҳнӣ) самти босуръати рушдёфтаистодаи забоншиносӣ маҳсуб ёфта, аксаран симои илми забоншиносии ҷаҳони муосирро муайян мекунад. Дар баробари ин, он самти нисбатан нав, муосир буда, дар он ҷо дар масоили назариявӣ, ҷи дар амалияи таҳқиқот ва усулҳои тадқиқотӣ нуктаҳои баҳсталаб зиёд буда, бо ин васила зарурияти корҳоеро, ки асосҳои назариявиро методологии илми когнитивиро дар пояи таҷрибаи тавсифи амалии лингвокогнитивии забон ошкор мекунад, муайяну муқаррар намояд. Гузашта аз ин, забоншиносии когнитивӣ яке аз самтҳои илми когнитивии байнисоҳавӣ буда, дар шаклгирии он марҳилаҳои шаклгирии забоншиносии когнитивии Русия ва самтҳои когнитивизми классикии амрикоӣ мусоидат карда, инкишофи тафриқавӣ (дифференсиалӣ) ва корбурди истилоҳоти гуногунро дороянд. Вале аз рӯи нишондоди донишмандони соҳа ин дастовардҳо ба нишондодҳои бар ивази ин таҳқиқот ба дастамада то ҳол кофӣ нест. Аз ин рӯ, ҷамъовариҳои маводи марбут ба забоншиносии когнитивӣ дар пояи муқоисаи ду забони гуногунсохт, яъне тоҷикӣ ва англисӣ, дастабандию таҳлил ва таҳқиқи илмии онҳо яке аз масоили мубрамо касб кардааст. Ин мубрамаӣ боис шуда, ки бо истифода аз осори назарии соҳаи забоншиносии когнитивӣ ба таҳқиқи вижагиҳои луғавӣ, сохторӣ ва роҳҳои шаклгириву рушди концепти «бойгарӣ» ва муқобили он «қашшшоқӣ» дар шакли рисолаи илмӣ аз тарафи Холматова Хуршеда Айюбҷоновна дар мавзуи «Инъикоси концепти «бойгарӣ» – «қашшшоқӣ» дар системаи фразеологии забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ» омода гардад, ки айнаи муддаост ва мавзуи таҳқиқии мавриди назар аз зумраи мавзӯҳо ва масоили пажӯҳишиест, ки ба самти забоншиносӣ, хосатан ба бахши забоншиносии қиёсӣ ва шиносномаи ихтисоси 6D0215300.–Забоншиносӣ (6D021302.–Забоншиносии муқоисавӣ–таърихӣ, қиёсӣ ва муқоисавӣ) комилан мувофиқат менамояд.

Аҳаммияти назарии мавзуи диссертатсияи номзадии Холматова Хуршеда Айюбҷоновна дар он зоҳир мешавад, ки то кунун оид ба ин мавзӯ дар забоншиносии қиёсӣ ягон кори илмӣ ба анҷом нарасида, дар диссертатсияи мазкур умдатарин масоили назарии марбут ба инъикоси концептҳои «бойгарӣ»–«қашшшоқӣ» дар системаи фразеологии забонҳои

точикӣ ва англисӣ, роҳҳои иқтибосшавӣ, ҷанбаҳои маъноӣ ва сохтори ин унсурҳои забонӣ баррасӣ гардиданд ва дахл кардан ба ҷанбаҳои назарии инъикоси концептҳои «бойгарӣ»–«қашшоқӣ» дар системаи фразеологии забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ аҳамияти назарии таҳқиқро мустақкам намуда, матолиби назарии дар диссертатсия баррасигардида барои таҳқиқи минбаъдаи марбут ба назарияи забоншиносии қиёсӣ чун манбаи назарӣ мусоидат мекунад.

Аҳамияти амалии таҳқиқ дар он аст, ки натиҷаи ба даст омада ва дастовардаҳоро дар таҳияи дастурҳои таълимии забоншиносии қиёсӣ ва луғатҳои дузабонаи тоҷикӣ-англисӣ ва англисӣ-тоҷикӣ, баргузориҳои курс ва семинарҳои назариявӣ амалӣ аз забоншиносии муқоисавӣ марбут ба луғатшиносӣ истифода кардан мумкин аст. Инчунин маводи диссертатсия барои истифодаи мутарҷимон, фарҳангшиносон, ҷомеашиносон, омӯзгорони забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ муфид аст. Дар ин асос, мавзӯи диссертатсияи доктори фалсафа (PhD)-и докталаби дараҷаи илмиро метавон мубрам арзёбӣ намуд.

Аз ин рӯ, метавон гуфт, ки дар забоншиносии тоҷик доир ба мавзӯи забоншиносии когнитивӣ пажӯҳишҳо, чун: рисолаҳои илмии О.Қосимов дар мавзӯи “Луғати “**Шоҳнома**”-и Абулқосими Фирдавс” (2011), Ҳ. Мирзоев дар мавзӯи “Майдони луғавӣ-семантикии “**horse/ асп**” дар забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ” (2014), С.С. Раҳимӣ “Концепти “**хиёнат**” дар забонҳои русӣ ва тоҷикӣ”(2016), М.М.Имомзода “Хусусияти миллии объектиқунонии забонии концепти “**оила**” дар системаҳои луғавӣ-фразеологӣ ва паремиологии забонҳои тоҷикӣ ва чинӣ” (2017), Д. Азиззода “Мафҳуми “**ишқ**” дар воҳидҳои фразеологии забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ” ва амсоли инҳо ба анҷом расидаанд, ки он далолат ба шаклгирии ин шоҳаи нав дар забоншиносӣ мекунад. Рисолаҳои илмии доир ба ин самт таҳия гардида доир ба таҳлили концептҳо ва лингофарҳанг бахшида шудаанд. Рисолаи илмии Холматова Хуршеда Айюбҷоновна дар мавзӯи «Инъикоси концепти «бойгарӣ»–«қашшоқӣ» дар системаи фразеологии забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ» идомаи бевоситаи таҳқиқи ҳамин самт дар забоншиносӣ буда, дар он концептҳои «бойгарӣ» ва муқобили он «қашшоқӣ» дар системаи фразеологии забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ мавриди баррасӣ қарор гирифта, муҳаққиқ собит намудааст, ки дар забонҳои гуногунсохт низ мафҳумҳои муҳими инъикоскунандаи як паҳлуи зиндагӣ, мисли концептҳои “бойгарӣ” ва “қашшоқӣ” дар муқобили якдигар амал карда, ҷанбаҳои иқтисодиву иҷтимоии халқҳоро дар бар мегиранд.

Навгониҳои илмии диссертатсия дар он зоҳир меёбад, ки бори нахуст бо усули интегративӣ–тафсирии омӯзиши концептҳои «бойгарӣ» ва «қашшоқӣ» аз нигоҳи решашиносӣ, сохторӣ–маъноӣ ва когнитивии онҳо таҳлил гардида, муқоисаи онҳо дар қолиби воҳидҳои фразеологии забонҳои

қиёшаванда дар мисоли маводи гирдовардаи муҳаққиқ доир ба воҳидҳои фразеологӣ, ҷойгоҳи он дар ғанисозии таркиби луғавии забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ мавриди таҳқиқ қарор мегиранд.

Эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ бо он собит мешаванд, ки дар таҳқиқи диссертатсионӣ аз концепсияҳои илмӣ ва назарии забоншиносони ватанию хориҷӣ истифода шудаанд. Дар маҷмӯъ, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ аз дақиқияти маълумот, мутобиқат намудани ҳаҷми маводи таҳқиқ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқ, ҳаҷми интишорот ва интиҳоби дурусти методҳои таҳқиқ бармеояд. Хулоса ва тавсияҳо дар асоси таҳлили илмии натиҷаҳои таҳқиқи назарӣ пешниҳод гардида, дурнамои мавзӯи таҳқиқ муайян шудааст.

Аҳаммияти назарии таҳқиқ дар он зоҳир мешавад, ки маводи диссертатсия, натиҷаҳои таҳқиқи илмӣ ва равиши таҳқиқи муаллиф дар омӯхтани масъалаҳои ҳамгун дар забоншиносии қиёсӣ ва вижагиҳои тасвирии он ба забоншиносон, унвонҷӯён, донишҷӯён ва дигар алоқамандони забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ ҳамчун маводи назарии илмӣ ёрӣ расонида метавонад.

Довталаби дараҷаи илмӣ доир ба мавзӯи диссертатсия 13 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин номгӯӣ 5 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҷоп расидаанд. Маводи интишоргардида нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсияро инъикос намуда, саҳми шахсии муаллифро собит менамоянд.

Муҳтавои асосии диссертатсия ва масъалаҳои меҳварии таҳқиқ дар конференсияҳои ҷумҳуриявии илмӣ-амалӣ (2018-2023), конференсияҳои илмӣ-амалӣ ва илмӣ-назариявии ҳайати профессорону устодони МДТ “Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров” мавриди баррасӣ қарор гирифта, дар робита ба таҳқиқ унвонҷӯ 5 мақола дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 8 мақола дар маҷмуамақолоти конфронсҳои байналмилалӣ ва ҷумҳуриявӣ (солҳои 2018-2023) ба нашр расондааст.

Диссертатсияи мавриди тақриз аз муқаддима, 3 боб бо фарогири фаслҳо, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ, рӯйхати адабиёт ва нашри таълифоти илмӣ дар мавзӯи диссертатсия иборат буда, вобаста ба фарогирии мавзӯ дар навбати худ ҳар боб ба фаслҳо ҷудо карда шудааст. Дар ҳар кадоме аз бахшҳои диссертатсия шеваи хуби таҳқиқ, саҳеҳ нишон додани маъхазҳо, муҳокимаю баҳси пурсуди илмӣ ва натиҷагириҳои ҷолиби диққат ба назар мерасанд.

Дар муқаддимаи диссертатсия мубрамии мавзӯи таҳқиқ, дараҷаи таҳқиқи он, робитаи кор бо барномаҳо ва мавзӯҳои илмӣ, мақсаду вазифаҳо,

объект ва мавзуи таҳқиқ, асосҳои назарӣ ва методологии таҳқиқ, сарчашмаҳои таҳқиқ, навгонии илмии диссертатсия, нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳаммияти назарӣ ва амалии таҳқиқ, мутобиқати мавзуи диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии доктараби дараҷаи илмӣ, тасвиби амалии натиҷаҳои таҳқиқ, нашри таълифоти илмӣ дар мавзуи диссертатсия ва сохтору ҳаҷми кор бо низоми муайян шарҳу баён ёфтаанд.

Дар диссертатсия мақсаду вазифаҳои мушаххас пайгирӣ шуда, нуктаҳои асосие ба ҳимоя пешниҳод гардидаанд, ки воқеан, дар илми забоншиносии муқоисавӣ ва дар самти шинохту таҳқиқи концептҳои “бойгарӣ” ва “қашшоқӣ” дар низоми воҳидҳои фразеологии забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ аҳаммияти вижаи илмӣ доранд.

Дар боби якуми диссертатсия, ки «Асосҳои назариявии таҳқиқи концептҳо» ном дорад, асосан, суҳан аз бобати ҷанбаи лингвофарҳангии робитаи забон ва фарҳанг, роҳҳои дифференсиалии муайян кардани концепт, моҳияти тасвири олам, ташаккул ва инкишофи забоншиносии когнитивии муосири тоҷик рафта, онҳо аз нигоҳи назариявӣ бо дарназар гирифтани ҷанбаҳои умумӣ мавриди баррасӣ қарор гирифтааст. Зикр мегардад, ки забоншиносии когнитивӣ ба сифати предмети худ омӯзиши воситаҳои забонӣ (калимаҳо, ибораҳо, матнҳо), концептҳои муайяни дар забон ва нутқ репрезентатсияшуда (объективишуда)-ро дошта, дар он мафҳуми концептро ҳамчун мабҳаси (объекти) омӯзиш, аз як тараф, ва аз тарафи дигар, ҳамчун воситаи маҳдуд кардани маводи таҳқиқшавандаи забонӣ, инчунин дар мавриди ошкор намудани ягонагии ботиниву сохтори бахшҳои муҳимми системаи луғавӣ – фразеологӣ ва синтаксисии забон, ки бо ифодаи як концепт дар вазифаҳои гуногуни он муттаҳид шудаанд, истифода мебарад. Инчунин, таҳқиқот дар доираи забоншиносии когнитивӣ мавзӯҳои ба монанди “Концепти озодӣ (ирода, ишқ, таҳаммул, табиат, дӯст, душман, маърифат ва ғайра) дар забонҳои русӣ (англисӣ ва ғайра)”-ро дар назар дошта, дар ин гуна корҳо ҳама воситаҳои имконпазири забонии ин концепт бо тамоми гуногунии мундариҷаи он таҳқиқ мешаванд.

Дар боби дуюми диссертатсия, ки бо номи «Концептҳои “бойгарӣ” ва “қашшоқӣ” дар системаи луғавии забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ» унвон дорад, шакли дохилии концептҳо, андозаҳои дериватсионӣ ва парадигматикии концептҳои “бойгарӣ” ва “қашшоқӣ”, динамикаи концептҳои омӯхташуда дар забони тоҷикии асри XXI, сохторҳои когнитивие, ки ин концептҳо аз онҳо сарчашма мегиранд, таҳқиқ гардидаанд. Зикр мегардад, ки муқоисаи эпидигматикии номҳои концепти тоҷикӣ ва англисии “бойгарӣ” нишон дод, ки сохтори семантикии номи концепти англисӣ сершохатар буда, дар шакли омехта зухур мекунад. Сохтори семантикии номи концепти тоҷикӣ ҳам аз рӯи шумораи ҷузъҳо ва

ҳам аз рӯйи намуди алоқа хурдтар буда, дар онҳо схемаҳои радиалӣ бештаранд ва маъноӣ марказии ҳам концепти тоҷикӣ ва ҳам англисии “бойигарӣ” маъноӣ арзишҳои зиёдро дорост. Дар забони тоҷикӣ дар ҷойи аввал арзишҳои моддӣ, амвол ва баъдан пул меистад; дар забони англисӣ – акси ин ҳол. Сохтори номи концепти тоҷикии “қашшоқӣ” низ бештар радиалӣ буда, асоси номҳои концепти англисӣ дар тафовут аз концепти тоҷикӣ бо системаи сечузбаи “poor – poverty – poorness” ифода мешавад, ки дар он ҷузбаи сеюм аз лиҳози услуб китобӣ қайд гардида, ченакҳои (андозаҳои) дериватсионӣ ва парадигматикии концептҳоро ба мавҷудияти бештар аломатии онҳо дар ҳар ду забон ишора мекунад. Хусусиятҳои синтетикӣ забони тоҷикӣ ва аналитикӣ забони англисӣ ба миқдори дериватҳо таъсир мерасонанд. Дар концептҳои таҳқиқшаванда ҷудо кардани минтақаҳои антропосентрикӣ ва ғайриантропосентрикӣ зарур аст. Аҳамияти лексемаҳои, ки концептҳои таҳқиқшавандаи забони тоҷикии охири асри XX-ро ифода мекунад, қайд гардида, ядрои концептҳо тағйирнаёбанда буданаш аз муносибатҳои бардавоми системавӣ ва алоқа дар номҳои концепт дарак медиҳад. Дар баробари ин, дар концепти “бойигарӣ” маъноӣ доштани сарвати бисёр, ки хоси шуури забони тоҷикӣ дар асри XIX буда, дар концепти англисӣ ҳамчун устувор (бардавом) қайд мешавад. Агар ғояи стандарт истифода бурда шавад, бойигарӣ ҳамчун сарвате фаҳмида мешавад, ки аз ин стандарт ба таври назаррас зиёдтар аст.

Боби сеюм «Фразеологизатсияи концептҳои “бойигарӣ” ва “қашшоқӣ” дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ» ном дошта, дар он мувофиқати номҳои концептҳо дар ҷанбаи лингвофарҳангӣ, идиомаҳо ҳамчун соҳибони концептҳои таҳқиқшаванда, паремиологизатсияи концептҳои “бойигарӣ” ва “қашшоқӣ” дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ, сохторҳои когнитивӣ, ки аз онҳо концептҳои фразеологияшуда асос мегиранд, таҳқиқ карда шудаанд. Зикр мешавад, ки Доир ба сохти маъноӣи ВФ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ бахшо хеле зиёданд. Дар ин самт корҳои зиёде иҷро шудаанд ва ҳоло ҳам татқиқотҳо давом доранд. Идиомахоро ба таври зарурӣ дар ҳар ду забон бояд донист. Ҳангоми тарҷумаи идиомаҳо бисёр душвориҳо пеш меоянд, ки аз тарҷумон маҳорати калонро талаб мекунад. Чунки идиомаҳо аз як забон ба забони дигар айнан тарҷума намешаванд. Барои тарҷумаи дуруст айнияти онро ба забони тарҷумашаванда ёфтани зарур аст.

Дар хулоса натиҷаи таҳлилу таҳқиқ ба тариқи фишурда аз рӯйи натиҷагирии таҳқиқ оварда шуда, феҳристи адабиёт фарогири номгӯйи адабиёти зарурии илмиест, ки миқдорашон ба 124 адад мерасад.

Ногуфта намонад, ки диссертатсияи номбурда баробари дорои комёбиву муваффақиятҳо будан инчунин аз камбудихо низ орий нест, ки чанде аз онҳоро барои бештар гардидани муҳтавои диссертатсия дар оянда пешниҳод мекунем:

1. Хуб мешуд, ки дар унвони диссертатсия нахуст номи забони тоҷикӣ ва баъдан унвони забони англисӣ оварда мешуд, зеро кори таҳқиқотӣ дар заминаи забони тоҷикӣ дар Тоҷикистон анҷом ёфтааст ва дар ин кишвар забони тоҷикӣ ва паҳлуҳои он таҳқиқ мегарданд. Пасон дар заминаи қиёс бо забонҳои ҳамҷавор ва бегона мавриди омӯзиш қарор мегирад. Инчунин дар унвони рисола истилоҳи концепт дар шакли танҳо омадааст, ки ислоҳ меҳаҳад ва бояд дар шакли концептҳо ифода шавад.

2. Дар диссертатсия ҷо-ҷо андешаву фарзияҳои илмӣ бидуни нишон додани манбаъ ба таври умумӣ баён карда шудааст. Инчунин дар истифодаи истилоҳоти забоншиносӣ доир ба сохту муҳтавои забони тоҷикӣ иштибоҳ роҳ ёфтааст, чун забони тоҷикиро ба забони флективӣ нисбат додан ва монанди инҳо. Мисол: забони тоҷикӣ, ки асосан сохтораш флективӣ аст, имкониятҳои муносибатҳои мухталифро ба воситаҳои луғавӣ-грамматикии гуногун ифода карданро дорост; забони англисӣ, ки бештар аналитикӣ аст, тобишҳои гуногуни маъноро ба таври луғавӣ ифода мекунад [97].

3. Дар овардани номгӯи адабиёт дар феҳрасти адабиёт низ яқсонӣ дида намешавад ва дар таҳияи он ба ғалатҳои техникӣ, имлоӣ роҳ дода шуда, зикри нодурусти он ва адабиёти ба мавзӯ рабт надошта оварда шудаанд, ки ин хилофи муқаррароти кори илмӣ аст. Хуб мешуд, ки номгӯи адабиёти соҳавӣ бештар ин ҷо оварда мешуд. Инчунин номгӯи на ҳама адабиёти дар баҳши дараҷаи омӯзиши мавзӯ овардаву мавриди баррасӣ қарор гирифта дар феҳрасти адабиёт оварда шудааст.

4. Ҳангоми овардани иқтибосот аз осори илмӣ донишмандон ва фарҳангномаҳо, аксаран, матн ва суханони онҳо дар ноҳунак гирифта намешавад, ки ин боиси маҳлут шудани сухани муаллиф ва иқтибосот мегардад [саҳ. 21, 24 ва ғ.].

5. Дар таҳқиқи кори илмӣ адабиёти зарурии мушаххас ба назар гирифта нашудааст ва мисолҳо аз адабиёти бадеӣ дилхоҳ интихоб шудааст ва номи шоирон дар қавсӣ ба таври ихтисора оварда шудааст, вале тавзеҳи ихтисораҳо дар охири рисола ва фишурда оварда нашудаанд.

6. Дар таҳияи рисолаи илмӣ мавриди тақриз як даста ғалатҳои имлоӣ, техникӣ ва услубӣ роҳ ёфтаанд, ки ислоҳи онҳо ба фоидаи кор хоҳад буд [саҳ. 27, 28, 29, 78, 89 ва ғ.].

Албатта, ин камбудии зудислоҳшаванда буда, муҳтавои диссертатсияро коста нахоҳанд кард.

Бояд гуфт, ки камбудию норасоии номбаршуда, моҳият ва қимати илмӣ кори диссертатсионии муҳаққиқи ҷавон Ҳолматова Хуршеда Айюбҷонова дар мавзӯи «Инъикоси концепти «бойгарӣ» – «қашшшоқӣ» дар системаи фразеологии забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ»-ро ҳалалдор намесозад.

Хулоса, диссертатсияи тақризшаванда, ки ба баррасии концептҳои «бойгарӣ» ва «қашшоқӣ» ва инъикоси онҳо дар низоми фразеологии забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ бахшида шудааст, дар забоншиносӣ, хосатан дар бахши забоншиносии когнитивӣ, ки дар пояи муқоиса таҳия гардидааст, дар қатори корҳои нахустин доир ба омӯхтани инъикоси концептҳои «бойгарӣ» ва «қашшоқӣ» дар системаи фразеологии забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ маҳсуб мешавад, аҳамияти махсуси илмию назариявиро молик аст.

Автореферати диссертатсия ва мақолаҳои дар маҷаллаҳои тақризшавандаи КОА ФР ва КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашркардаи муаллиф мазмуну муҳтавои диссертатсияро инъикос менамоянд.

Дар маҷмӯъ, диссертатсияи Холматова Хуршеда Айюбҷоновна дар мавзӯи «Инъикоси концепти «бойгарӣ» – «қашшоқӣ» дар системаи фразеологии забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ» ба талаботи Низомномаи намунавӣ оид ба Шурои диссертатсионӣ ва Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ (дотсент, профессор), ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26 ноябри соли 2016, таҳти №505 тасдиқ гардидаанд, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯи ихтисоси 6D0215300–Забоншиносӣ (6D021302–Забоншиносии муқоисавӣ – таърихӣ, қиёсӣ ва муқоисавӣ) мебошад.

**Муқарризи расмӣ,
профессори кафедраи таърихи
забон ва типологияи ДМТ,
доктори илмҳои филологӣ**

Ҳомидов Дилмурод Раҷабович

**Суроға: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе,
Хиёбони Рӯдакӣ 17, Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
homidov65@mail.ru (+992) 907798265**

Имзои профессори кафедраи таърихи забон ва типологияи ДМТ, доктори илмҳои филологӣ Д. Р. Ҳомидовро тасдиқ мекунам.

**Сардори раёсати кадрҳо ва
корҳои махсуси ДМТ**



Э. Тавқиев.

04 11 соли 2023